

ת"פ 31760/03/15 - מדינת ישראל נגד דניאל זדה

בית משפט השלום בפתח תקווה

29 נובמבר 2016

ת"פ 31760-03-15 מדינת ישראל נ' זדה

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
דניאל זדה ע"י ב"כ עו"ד קובי בן שעה

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה ופציעה כשהעברייין מזויין, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 6.3.15 בשעה 2:40 התגלע ויכוח במועדון "מידלטון" בפתח תקווה בין מספר מבלים במקום לבין הנאשם, שבאותה עת שטה אלכוהול.

הנאשם פנה לכיוון המעורבים תוך שהוא מסמן למאבטח להגיע לעברם.

משהגיע המאבטח החלו המעורבים ללכת לכיוון היציאה, וברחבה שליד היציאה דקר הנאשם את המתלונן, שהינו אחד מבעלי המועדון, בבטנו באמצעות חפץ שאינו ידוע למאשימה, וגרם לו לחתך באורך 7 ס"מ.

המתלונן פונה לבית חולים שם עבר ניתוח בבטנו.

הנאשם נעצר ביום 11.3.15 ובהתאם להחלטה מיום 2.4.15 שוחרר למעצר בית, בהמשך הוקלו התנאים, וכיום הוא שוהה במעצר בית לילי בלבד.

ביום 12.4.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של חבלה ופציעה כשהעברייין מזויין לפי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וכי המאשימה תעתור ל-10 חודשי מאסר בעוד שההגנה תעתור ל-3 חודשי מאסר.

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בטרם מתן גזר הדין.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן מיום 11.9.16.

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 25, נשוי מזה מספר חודשים.

הנאשם עובד כמנהל תפעול בעסק משפחתי של כלים חד פעמיים, בו החל להשתלב בגיל ההתבגרות.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבגרות חלקית ושרת שירות צבאי מלא.

משפחתו של הנאשם תוארה כמשפחה נורמטיבית בה קיים קשר קרוב בין בני המשפחה, כן תואר קשר טוב ושיתוף מלא עם בת זוגו.

בנוגע לעבירה נשוא כתב האישום, הנאשם הודה ולקח אחריות וכן מכיר בחומרת העבירה. הנאשם

מסר כי באותו יום חגג את יום הולדתו עם משפחה וקרובים וצרך אלכוהול בכמות גבוהה ממה שרגיל. הנאשם רצה לצאת למועדון ובמהלך הביוליו במועדון שפך בטעות משקה על בחור אחר, וסביב זה החל קונפליקט. הנאשם מסר כי החלו להתאסף סביבו חבריו של הבחור עליו נשפך המשקה וכי הרגיש מאוים והתקשה למצוא פתרון למצב אליו נקלע. הנאשם מסר כי המתלונן, בעל המועדון, התערב בוויכוח ובכך הגביר את תחושת החרדה שחש הנאשם, ועל רקע מצב זה פעל כמתואר בכתב האישום, תוך שהוא משתמש במברג שהיה בצרור המפתחות שלו.

הנאשם נעצר למשך כחודש ותאר את המעצר כחוויה מטלטלת שהמחישה לו את הבעייתיות בהתנהגותו.

במסגרת הליך המעצר התרשמה קצינת המבחן מהנאשם כבחור נורמטיבי בעל תפקוד יציב ותקין שהתנהגות המתוארת בכתב האישום חריגה להתנהגותו בדרך כלל.

לאור רושם זה והרושם החיובי מבני משפחתו, הומלץ לשחררו למעצר בית מלא ולאחר מכן הומלצו הקלות בתנאי מעצרו כך שכיום הוא שוהה בתנאי מעצר בית לילי בלבד.

במסגרת צו פיקוח המעצר שולב הנאשם בקבוצה טיפולית בה התמיד ושיתף פעולה.

נמסר כי הנאשם חש כי הפיק את הלקחים מהמעשה החמור וכי אינו זקוק למעורבות טיפולית נוספת, אם כי מסכים להמשך טיפול אם יידרש לכך.

במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות ובחינת הסיכוי לשיקום נשקלו שיקולים שונים, וההערכה היתה כי קיים סיכון נמוך לאליומות חוזרת, כשרמת הפגיעה במקרה ותרחש צפויה להיות נמוכה.

קצינת המבחן התרשמה כי על הנאשם להשלים את ההליך הטיפולי לצמצום מצבי סיכון ועל כן הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלכה ישולב הנאשם בטיפול, כאשר הנאשם הביע הסכמה לכך.

הערכת קצינת המבחן היתה כי מאסר בפועל עלול לחשוף את הנאשם לחברה שולית ולפגוע בשיקומו, ועל כן הומלץ על מאסר בעבודות שירות, באם נשקלת ענישה בדמות מאסר.

כן הומלץ על הטלת פיצוי למתלונן והטלת מאסר על תנאי כענישה מרתיעה.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

ביום 21.9.16 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות לפיה הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות והומלץ על הצבתו בבית חולים שניידר.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם הגנה על גופו של המתלונן ועל הציבור בכללותו.

נטען כי מדובר באירוע חמור ביותר, בו נאשם שהיה תחת השפעת אלכוהול פעל באלימות ובאכזריות כלפי המתלונן, שכלל לא היה מעורב בוויכוח.

נטען כי הנאשם נטל חפץ חד ודקר דקירה שיכלה להסתיים באופן טרגי בהרבה, כפי שאכן קורה באירועים דומים בהם דקירה גורמת למוות.

נטען כי אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הנזק, ואף הנזק שנגרם בפועל הינו חמור ביותר: המתלונן פונה לבית החולים ונאלץ לעבור ניתוח וכי אירוע זה הותיר באופן טבעי צלקת בבטנו, כמו גם צלקות נפשיות.

הוגשו תמונות של המתלונן.

ב"כ המאשימה טענה כי במכלול הנסיבות מתחם הענישה ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבים נלווים.

הוגשה פסיקה רלוונטית:

בע"פ 2571/13 **מגדי אבו פול נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ואיומים, כאשר באותו ענין דקר הנאשם את המתלונן בחזהו והוא אושפז למשך 5 ימים.

בית המשפט גזר על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה כי המתחם הראוי הינו בין 6-2 שנות מאסר.

בע"פ 8446/12 **אלעזר קיס נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירה של גרם חבלה חמורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כאשר באותו ענין דקר הנאשם את המתלונן בגבו וגרם לו לחבלות חמורות בחוליה בגבו ולשברים בצלעות. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (חיפה) 6597-02-09 **פחרי עמאש נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, כאשר חתך

את המתלונן בפניו באמצעות סכין כשהיה תחת השפעת אלכוהול.

על הנאשם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי.

ערכאת הערעור לא קיבלה את הערעור לעניין תקופת המאסר בפועל אך קיצרה את תקופת המאסר המותנה ל-12 חודשים.

בעפ"ג (מרכז) 45636-06-13 **מד"י נ' עמרם טל** הורשע הנאשם בעבירה של חבלה או פציעה כשהעבריינין מזויין, לאחר ששבר בקבוק על ראשו של המתלונן ובהמשך גרם לו לחתך עמוק בפניו ולשני חתכים בזרוע.

בית משפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

הוגש ערעור על קולת העונש.

בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם הראוי בנסיבות הענין הינו ענישה שבין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם שנת מאסר בפועל.

בת"פ (שלום פ"ת) 9509-01-14 **מד"י נ' קובי בן רווח** הורשע הנאשם בעבירת איומים ופציעה לאחר ששבר בקבוק וגרם למתלונן לחתכים בחזהו שהצריכו תפירה ושריטות מרובות בגבו.

בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל.

נטעו כי בהתאם להסדר בתיק התביעה מגבילה את עצמה לעתירה של 10 חודשים ורכיבים נלווים, כאשר המאשימה שקלה לקולא את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי, וכי בעניינו הוגש תסקיר חיובי, אשר מצביע על היות האירוע אירוע חד פעמי ועל נטילת אחריות.

עם זאת, נטען כי אין מקום לחרוג מהמתחם לקולא, שכן לא ניתן לטעון שבמקרה זה הנאשם עבר הליך שיקום שיש בו כדי להוביל לסטייה מהמתחם.

נטען כי יש להעדיף את עקרון הגמול על המעשים, על אף המלצת שירות המבחן ואף בהתחשב בהבעת החרטה, שכן מדובר בתיק קשה וחמור.

ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות מקרה זה מאסר בדרך של עבודות שירות אינו הולם ומתאים.

לאור זאת, עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, קרי 10 חודשי מאסר, וכן מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלונן.

צוין כי בתיק קיימת הפקדה של 2000 ₪.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הביע חרטה עמוקה וכנה, לקח אחריות והביע אמפטיה כלפי הקורבן.

נטען כי הרקע לאירוע הוסבר, כאשר באותו אירוע היתה קטטה ודחיפות ללא קשר לנאשם, ומדובר באירוע ספונטני.

נטען כי האירוע התרחש בליל פורים שהיה גם יום הולדתו של הנאשם, ובמקום התקיימה חגיגת פורים, במהלכה שתי הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי אמנם מדובר במעשה חמור, אך התנגד לטענות המאשימה לנזק נפשי למתלונן, נזק אשר לא הוכח ומבוסס על ספקולציות בלבד.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם וטען כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי ומשפחתו הינה משפחה נורמטיבית, שרת שירות צבאי מלא, התחתן עם בת זוגו מזה חמש שנים, והיא נמצאת בחודשי ההריון הראשונים.

נטען כי הנאשם משמש כמנהל עבודה בעסק משפחתי, יש לו עבודה מכובדת, אין לו הרשעות קודמות ולא מב"דים.

נטען כי הנאשם השתלב באמצעות שירות המבחן בטיפול פרטני וקבוצתי וכי המלצת שירות המבחן לצו מבחן מעידה כי הנאשם עבר שיקום. נטען כי אף הערכת המסוכנות בה נקבע כי המסוכנות נמוכה, מחזקת טענה זו.

כן נטען כי אף לפי התסקיר אין לנאשם בעיית שימוש באלכוהול, והאירוע נשוא כתב האישום הינו בבחינת אירוע נקודתי חד פעמי.

נטען כי הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות, ועל כן עותר ב"כ הנאשם שבית המשפט יגזור עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות.

נטען כי ענישה מעין זו מאזנת את מכלול השיקולים והולמת את נסיבות התיק.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה במקרים דומים.

בת"פ (מחוזי י-ם) 2247-07-12 **מד"י נ' חליל שיכה בן מחמוד** הורשע הנאשם בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות לאחר שדקר את המתלונן באמצעות מספרים בצלעות ובגבו. המתלונן נזקק לניתוח ונפגע בטחול.

בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לנוכח תסקיר חיובי ובקובעו את מתחם הענישה על מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 4 שנות מאסר.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 8259-04-14 **מד"י נ' מנעם אבו ציאם** הורשע הנאשם בין היתר בעבירות של נסיון פגיעה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות ובית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (חיפה) 39953-11-13 **אליאב ואח' נ' מד"י** הורשעו הנאשמים בעבירות של תקיפה וחבלה בנסיבות מחמירות וכן בעבירה של פגיעה, לאחר שבמהלך מסיבת גיוס תקפו ופצעו 3 מתלוננים, לרבות פגיעת אחד מהם באמצעות שברי בקבוק. בית משפט השלום גזר על נאשמים 18 חודשי מאסר בפועל וקבע את מתחם הענישה על ענישה שבין 6 חודשי עבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בערעור שהוגש על חומרת העונש הקל בית המשפט המחוזי בעונשם של הנאשמים והעמידו על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לנוכח גילם הצעיר של הנאשמים ושיקולי שיקום.

הנאשם ביקש לומר את דברו בבית המשפט

הנאשם הביע צער רב על האירוע וטען כי הפיק את הלקחים ממנו.

הנאשם ציין את עובדת מעצרו וטען שהתחנן לאחר המקרה ולא נעצר מאז.

דין

מכתב האיטום בו הודה הנאשם, ומהתמונות שהוצגו, עולה כי הנאשם תקף את המתלונן בדקירה בבטנו במכשיר וגרם לו פצע באורך של 7 ס"מ. הדקירה נעשתה מבלי שקדמה לה תקיפה מצד המתלונן, שהינו בעל המועדון בו בילה הנאשם, ואף לא איום או התגרות מצידו, ורק על רקע "התערבותו בוויכוח" בין הנאשם לבין מבלים אחרים. הנאשם אף לא טען כי הותקף ע"י מבלים אחרים, אלא רק כי אלה התגודדו סביבו וחש מאוים. הנאשם טען כי לצורך הדקירה השתמש במברג שהיה בצרור המפתחות שלו, כאשר עצם נשיאת כלי חד כזה למועדון בו חגג הנאשם מסיבת יום הולדת, מעוררת תמיהות.

מהמסמך הרפואי שהוצג, עולה כי אין מדובר בחבלה שטחית אלא בכזו שגרמה דימום פנימי והידבקויות בחלל הבטן ועל כן חייבה ניתוח לצורך שלילת פגיעה באיברים פנימיים.

מדובר בעבירה שפגיעה פגיעה קשה בגופו של המתלונן, ללא כל התגרות או אלימות מוקדמת מצידו, וללא הכרות קודמת בינו לבין הנאשם. העבירה הינה ביטוי לתת תרבות הסכין, אשר למרבה הצער פושה במקומות בילוי, על רקע צריכת יתר של אלכוהול.

הנאשם הוא שהכניס עצמו למצב הדברים הקשה אליו הגיע, כאשר מחד גיסא נשא עמו כלי תקיפה חד למועדון, ללא כל צורך והצדקה, ומאידך גיסא שתה אלכוהול בכמות מופרזת והביא להסרת עכבותיו.

עקרון ההלימה מחייב הטלת עונש מוחשי וממשי אשר יביע את שאט נפשה של החברה מהתנהגות אלימה ופוגענית זו, שהיתה עלולה להסתיים בתוצאה קשה אף יותר מזו שנגרמה.

לנוכח נסיבות העבירה, כמתואר לעיל, מתחם הענישה הינו בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

לצד הקולא, אני זוקפת את עברו הנקי של הנאשם, נטילת האחריות, הבעת הבושה והחרטה, התרשמות שירות המבחן כי מדובר בכשלון חד פעמי שאינו משקף את דפוס התנהגותו וכי המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה, ותפקודו התרומי בתחומי התעסוקה, החברה והמשפחה.

לפיכך אגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה.

התסקיר אינו משקף תהליך שיקומי כלשהו, אלא הפקת לקחים בעקבות האירוע, שבאה לביטוי בקבוצה הטיפולית בה השתתף הנאשם. הפקת לקחים זו ראויה ומוצדקת כשלעצמה, אך אינה מצדיקה, על פי תיקון 113, סטיה לקולא מהמתחם משיקולי שיקום. לא מצאתי כי החשש שהביע שירות המבחן, שהטלת מאסר בפועל עלולה לחשוף אותו לחברה שולית, הינה נימוק בעל משקל מספיק לאי הטלת מאסר בפועל, שהוא העונש הראוי לעבירה.

אני גוזרת על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.1.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשע"ז, 29 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.